

NAPA 2011
Nr. 37

Draad

Aruba creëert kunstplatform

Eind oktober. Nog twee maanden dan is het jaar 2011 zo'n beetje om. Het gaat ieder jaar sneller, zo lijkt het.

Het hele jaar door probeert Napa een beetje actueel te zijn, wat achtergrond te geven, een kijkje te bieden in de levens van bijzondere mensen. We doen iets aan kunst en cultuur, economie en gezondheid, we puzzelen en geven de dieren ook nog aandacht.

Enfin, u kent de Napa wel. En dus zal het u niet verbazen dat we ook deze week weer een gevarieerd aanbod aan artikelen, onderwerpen, columns en rubrieken hebben. Maar wel met – als je er oog voor hebt – een rode draad.

Op de voorpagina las u al het artikel van Erik Locht met daarin vooral een oproep aan Nederland om de cultuur van Bonaire serieus te nemen. Cultuur volgens Locht is 'wat mensen denken en doen'. Uiteraard geldt voor de andere eilanden, Curaçao niet in het minst, hetzelfde. Verderop in deze bijlage vindt u een interview van Belinda Devid met Edward Soares, directeur van het CTBE (Curaçao Toeristenbureau Europa). Soares stelt dat Curaçao het zo goed doet op de toeristenmarkt 'omdat we zijn wie we zijn'. "Wat het eiland typeert, dat zijn de mensen", zegt hij. De achterpagina wordt ingenomen door een artikel over de nieuwe Belastingregeling voor het Koninkrijk (BKR). De schrijvers pleiten voor een regeling die recht doet aan de situatie van alle landen binnen het koninkrijk.

Heeft u de draad te pakken?

Goed weekend!

De redactie

Colofon

BLADMANAGER
Karin Wooning
EINDREDACTEUR
Hans Vaders
ADVERTENTIES
Marloes Tak
VORMGEVING
Wendela Ataliede
Stephanie Heyer
Aan deze Napa werkten mee:
Marja Berk
Marius Bremmer
Aart Broek
CVF
Monique Casimiri
Jorge Curiel
Belinda Devid
Stichting Dierenhulp
Verele Ghering
Hans de Haan
Bob Harms
Anouska Kock
Brede Kristensen
Aroena Lakhi
Judice Ledebouer
Erik Locht
MKB Advies
Ari Manse
Stefan Ouwersloot
PwC
Shermine Rogers
Jan de Ruijter
Hans Vaders
William ten Veen
May Voges
Ken Wong
Karin Wooning
Napa is een publicatie van:
Uitgeverij Amigoe NV
Scherpenheuvel z/n
Curaçao

Tips voor de redactie?

Bel 736-9050
Email napa@amigoe.com
Adverteren?

Bel Marloes Tak
736-9050 / 516-7377
advertentienapa@amigoe.com

Het moet een evenement worden zoals de Caribische kunstwereld dit nog niet eerder heeft meegemaakt. Ruim 30 internationale kunstenaars vervullen de hoofdrol, maar de participatie van Arubaanse scholen, bedrijven en andere organisaties is eveneens van groot belang. De eerste kunstbiënnale ontmoeting van Aruba (november 2011 tot medio 2012) moet bovendien een schokgolf teweeg brengen: een vibratie in de samenleving van waaruit nieuwe kunstvormen zullen ontstaan.

Tekst: Anouska Kock

Het evenement wordt een 'biënnale ontmoeting' genoemd vanwege het terugkerende karakter. Het wordt iedere twee jaar georganiseerd. De intentie is om regelmatig de nieuwste ontwikkelingen op het gebied van hedendaagse Caribische kunst te presenteren, om kunstenaars te steunen en te stimuleren, om internationale contacten te versterken en om Aruba op het niveau te plaatsen gelijk aan andere internationale biënnales, zoals die van Cuba, Quenca, Ecuador en de Dominicaanse Republiek. Ook verwachten de organisatoren dat een biënnale op Aruba de aandacht voor kunst onder de bevolking zal stimuleren. Ofwel, de biënnale zal Caribische kunst dichterbij de samenleving brengen. Bovendien zal het evenement internationale bezoekers trekken.

Mede-organisator Roly Sint Jago van de Fundacion Encuentro Promé Bienal di Aruba omschrijft de biënnale als een 'holistisch evenement', een allesomvattend gebeuren waarvan de invloed uitstrekt naar alle

sectoren van de samenleving. "Het gaat om de interactie tussen de kunstenaar en de bevolking", verklaart hij. "Kunst is een product van de samenleving. Geen enkele kunstenaar werkt op zichzelf. Hij of zij is onderdeel van de gemeenschap. Zijn of haar werk verbeeldt de attitudes en gebeurtenissen in die gemeenschap. Die wisselwerking willen we gestalten geven."

Idee

Het idee van een biënnale op Aruba ontstond iets meer dan vijf jaar geleden bij de Foundation Insight for the Arts Aruba. Geleidelijk aan kreeg het vastere vormen - na veel brainstormen, discussiëren, ideeën uitwisselen, contacten leggen en het aftasten van terrein. Veel steun kregen de initiatiefnemers van de Arubaanse professor Adi Martis, het Centro Wilfrido Lam en de Cubaanse kunstcriticus José Manuel Fernandez, die momenteel optreedt als curator van de biënnale op Aruba en daarmee als het ware de beheerder is van het project. Fernandez stuurt de organisatie aan. Hij bepaalt

Kunstwerk van Ken Wolff, getiteld Real Time in Slow Motion.

bijvoorbeeld het thema en beslist welke kunstenaars uitgenodigd worden om te participeren.

De organisatie van de biënnale is in handen van een speciaal hiervoor opgerichte stichting, te weten de Fundacion Encuentro Promé Bienal di Aruba. Deze wordt aangestuurd door een driekoppig bestuur. Een projectteam van vijf personen is belast met de uitvoering. De Fundacion is nauw gelieerd aan weer een andere stichting, namelijk de Foundation Insight for the Arts Aruba. De stichtingen zijn naast elkaar gevestigd te Paradera 213. Steun voor de biënnale is er ook vanuit de overheid. Het ministerie van Economische Zaken, Sociale Zaken en Cultuur stelt mid-

delen en mensen ter beschikking die bij de realisatie van het evenement helpen. Een belangrijke impuls hiervoor - aldus Alida Martinez, medeoprichter van de biënnalestichting - is het voornemen van de overheid om op Aruba een museum voor moderne kunst te openen.

Als aanzet tot de aanstaande biënnale organiseerde Foundation Insight for the Arts in februari 2011 een grote expositie, Rosea Nobo (letterlijk: Frisse Adem). 32 Lokale kunstenaars namen eraan deel, onder wie zowel gevestigde lieden als aanstormend talent. Het was een prominent evenement dat mede mogelijk werd gemaakt door assistentie van buitenlandse experts en financiering van de overheid, cultuurstich-

ting Unoca en Insight. Het organiseren van dit soort evenementen is Insight niet vreemd. Sinds haar oprichting in 2000 opende de stichting al ruim 35 exposities. Met een doelstelling verwant aan die van de biënnale, fungeert Insight als brug tussen lokale en internationale kunstenaars. Haar doel bereikt zij niet alleen met exposities, maar ook met het uitgeven van kunstpublicaties en het organiseren van workshops en lezingen.

Voortstuwing

De aanstaande biënnale is als het ware een voortstuwing van de krachten van Insight. Een aandrijving vanuit de 'Frisse Adem' van 32 kunstenaars. Een golfbeweging die Aruba en de Cariben moet overspoelen. Het programma van de biënnale is multidisciplinair. Behalve exposities zijn er tal van nevenactiviteiten zoals lezingen, visuele presentaties, rondleidingen en educatieve

workshops over hedendaagse Caribische kunst. De activiteiten zijn bedoeld voor een breed publiek en moeten zorgen voor een intensieve interactie tussen het publiek en de kunst.

Organisator Roly Sint Jago beschouwt de biënnale als een 'nieuwe fase' in de ontwikkeling van de Arubaanse kunst - een belangrijke mijlpaal, een primeur. "Maar ook buitenlandse kunstenaars zullen er veel baat bij hebben", zegt hij.

De begroting en subsidieaanvragen voor dit monumentale evenement liggen op tafel bij de verschillende culturele fondsen, zowel lokaal als in Nederland en de pre-productie is in volle gang en veelbelovend. Meer over de biënnale is te vinden op de website www.encuentroartaruba.org. Deze biedt informatie over het project, de kunstwerken en de deelnemende kunstenaars.

Kunstwerk van Ryan Oduer, getiteld Art for Sale.

Het logo van de kunstbiënnale symboliseert een golfbeweging van kunststromen uit verschillende culturen.

Foto van de week

De bezorgers van de Amigoe worden bij het rondbrengen van de krant wel eens lastig gevallen door honden.

Katten daarentegen leveren zelden problemen op. Dat geldt zeker voor de kat van Jacqueline Sambo. Die geeft

geen kik. Sterker nog, die gebruikt de krant om eens een lekker tukje op te doen.

Heeft u ook een leuke foto? Stuur hem naar napa@amigoe.com

Thuis

Duiken

Monique Casimiri

Zullen we gaan duiken? Ja, maar dan wel op Curaçao heb ik gezegd.

Je kunt hier ook je duikbrevet halen, hoor. In een zwembad. Het meest exotische wat je daar tegenkomt is de bikini van je medecursist, omdat daar toevallig wat vissen opgeprint zijn.

En dan mag je een buitenduik maken. In een plas water, waar het zo donker is dat je geen hand voor ogen ziet. Dit wordt overigens bestreden door de paar duikers die ik gesproken heb. Zij geven stuk voor stuk aan dat sommige delen van het water in Nederland heel helder zijn.

Deze duikers vertellen meteen daarna allemaal mooie reisverhalen van duikvakanties in Egypte of Australië. Dus, als het water in Nederland zo mooi helder is, waarom zou je dan naar het buitenland vertrekken? Ik neem hun verhalen dus met een korreltje zout.

Wij zouden gaan duiken. Dat wil zeggen, een proefduik maken. Bij Boca San Michiel ging het gebeuren. De duikinstructeur gaf ons les en samen gingen we het water in.

"U bent een vrouw, u gebruikt minder lucht dan wij mannen, maar dat geeft niet, we gaan samen weer terug."

Prima. Vol goede moed het water in. Drie keer goed inademen en daar ging ik. Wat een rust. Dat is het eerste dat mij opvalt. Alle buitengeluiden vallen weg en er heerst een enorme rust en stilte. Het enige dat ik hoor is mijn eigen ademhaling.

Zonder dat ik er erg in heb zakken we verder naar beneden over de bodem. Ik zie een zeepaardje. Een zeepaardje! Die heb ik zelfs in de dierentuin nog nooit gezien. Die ken ik alleen van plaatjes in de boeken, wat geweldig. Met bewondering kijk ik naar dit sierlijke beestje. Wat ontzettend mooi.

Van het beestje kijk ik naar boven en dan schiet ik in de stress. Wat een water. En dat zit allemaal boven mij, in plaats van onder mij. Dit hoort niet. Dit voelt zo onnatuurlijk. Ik kijk om me heen en zie mijn partner en de instructeur gebaren dat ik naar hen moet komen en dan sta ik in tweestrijd. Blijf ik alleen met al dat water boven mijn hoofd, en met misschien wel een haai die om de hoek gaat komen. Een haai, oh jee, daar had ik nog niet aan gedacht. Die zwemmen hier misschien ook. Of ga ik naar mijn partner en instructeur toe?

Ik kijk op mijn meters en zie dat mijn lucht tank, of lucht fles, of hoe die ook heet, bijna leeg is. Ja, ik mag eruit. Ik gebaar dat ik geen lucht meer heb en de instructeur gebaat dat dat niet kan. Hij heeft nog genoeg lucht en mijn partner ook. Nu haal ik echt flink adem. Geloof me nu maar. Ik heb niet veel lucht meer.

Hij komt kijken en inderdaad. Mijn tank is zo goed als leeg. Samen zwemmen we terug en ik ben ontzettend blij als ik het zand onder mijn voeten voel. Ja, er zit weer meer water onder mij dan boven mij. Opgelucht haal ik adem. Adem zonder flessen.

Ook ik heb dus een duikverhaal nu. Net als vele anderen. Alleen is mijn verhaal een beetje kort.

